

Ps 8 – Ongelofelijke God 1
Opw 797; groet; Opw 733; gebed; Zie de zon (begin kicl); intro jaarthema; lezen Ps 8 / Rom 8, 18-25; preek; Opw 586; fotocollage; doop; dooplied Sela; gebed; collecte; Opw 461; zegen
Bergschenhoek 29.9.2024

God, de Schepper **dia**

God de Schepper. Het spreekt niet meer vanzelf om dat te zeggen. Het lijkt iets dat komt uit een tijd toen de mensen nog niet precies wisten hoe het allemaal in elkaar zat. Wat je toen verbond met God, blijkt nu te horen bij vaststaande processen in de natuur.

Je komt snel terecht in discussies. Hoe zit het? Schepping, evolutie, oerknal. Dat is geen rare vraag. Maar het is niet de vraag waar ik vandaag mee bezig wil. *Wat betekent het?* Dat is de vraag die ik wil stellen. Zonder de vraag 'hoe zit het' weg te wuiven. Maar waar het mij vandaag om gaat: als je zegt 'God is de Schepper', wat helpt het je om te staan in de wereld van nu?

Ik liet me inspireren door een uitspraak van Johannes Calvijn die ik tegen kwam toen ik deze preek maakte. Hij zei: *'De schepping lijkt op een ruim en schitterend huis dat voorzien is van en gevuld met de schitterendste en overdadigste meubels. Alles wat zich erin bevindt, spreekt van God'*. Mooi gezegd. En ik voeg toe: God gooit de deur naar dat huis wijd open, heet ons allemaal van harte welkom, overhandigt ons de sleutels van het huis, en zegt: Leef erin, geniet ervan en maak er iets moois van.

Genieten van het wonder **dia**

Tja, hoe zit het? Het blijft toch knagen. God heeft de hemel en de aarde met alles wat er is uit niets geschapen. Sluit je daarmee niet je ogen voor alles wat in de natuurwetenschap is aangetoond? Er was geen schepping, maar een oerknal. De dingen zijn niet gemaakt, maar over miljarden jaren geëvolueerd.

Jammer dat die keuze soms zo zwart-wit wordt neergelegd. Het is het een of het ander. Er zijn christen wetenschappers die met beide kunnen leven. Hier in Nederland de natuurkundige Cees Dekker en de astronoom Heino Falcke bijvoorbeeld. Briljante wetenschappers. Tegelijk overtuigde christenen. Ze bewegen zich moeiteloos in de

wereld van de wetenschap en geloven tegelijk in een God die de Schepper is. Wat ze in hun vak zien en ontdekken, maakt hun bewondering voor God alleen maar groter. Heel inspirerend vind ik dat.

Oerknal, evolutie – als dat ter sprake komt hoeft dat niet meteen een aanval op je geloof te betekenen. Blijf maar kritisch, maar wijs niet alles meteen af. Laat alles wat wordt onderzocht en ontdekt aan de natuur, de schepping, de sterren in het heelal je respect voor God doen groeien. Je kunt nu met nog meer bewondering zeggen: God, alles wat ik zie – onvoorstelbaar wonderlijk gedaan.

Als het gaat over de schepping is de taal van de Bijbel de taal van aanbidding en verwondering. Niet van de wetenschappelijke verklaring of historische beschrijving. Het is de taal van Psalm 8: *HEER, onze Heer, hoe machtig is uw naam op heel de aarde*. Om je heen kijken en zeggen: Wauw, wat een geweldig huis is dit. Groot respect, diep eerbied voor God die het maakte! En hoe meer oog je krijgt voor alle details, hoe groter dat respect wordt...

Toch willen wij mensen graag verklaren. Weten hoe het zit. En als we het weten, dan zijn we tevreden. Dat is onze wereld. Maar als het daarbij blijft, mis je misschien wel iets moois. Alles kunnen verklaren en that's it – het kan de boel ook een beetje plat slaan. Er zijn geen geheimen meer, alles wordt normaal, of logisch – het wonder wordt minder.

Daarom 'God de Schepper'. Dat laat ruimte voor verwondering, voor aanbidding. Voor Psalm 8. God, ik zie u in alles wat er is! U bent in het grote van de zon, maan en sterren. U bent ook in het kleine: het gehuil van baby's. Het is allemaal een jubelend lied voor u. *HEER, onze Heer, hoe machtig is uw naam op heel de aarde*.

God de Schepper – het helpt je om te genieten van het wonder.

Veilig in de macht van God **dia**

Ik blijf bij Psalm 8 even haken bij die eerste zin: *HEER, onze Heer, hoe machtig is uw naam op heel de aarde*. Uw *naam*. In onze vertaling HEER met hoofdletters. In het Hebreeuws staat er dan altijd: Jahwe. Gods naam.

Het trof mij. Gods naam is zichtbaar in zijn schepping. Jahwe – de niet na te rekenen, onbevattelijke God. Ik ben die Ik ben. Ja, hoe machtig die naam op de hele wereld. Maar

het is ook de God van nabijheid. Jahwe, Ik ben erbij. Naam met intimiteit en zorgzaamheid. Ik ben erbij. Ik ben bij jou. Ik ben bij jullie.

Juist die combinatie, dat moet je eens voor jezelf proberen in te vullen. Bedenk eens: de God van de schepping, van de zon, maan en sterren, van de grootsheid van de natuur, de God die gaat over het hele universum – Hij is erbij. Bij jou. Bij mij. Bij ons samen. Bij deze wereld. Wij allemaal, jij en ik, gewild, gezien, gemaakt, niet toevallig ontstaan, in een prachtige vorm gegoten als zijn mooiste kunstwerk. Neergezet in een prachtig huis om er veilig in te wonen. Met zorg en liefde omringd. God is dichtbij.

Zo is deze wereld bedoeld. Een veilig thuis voor jou en mij. Elke zonsopgang, elke regenboog, elk spinnenweb en elk bloemblaadje mag je eraan herinneren dat God er is, en dat jij en ik leven in zijn zorg en nabijheid. Ook als er ondertussen het nodige met dat huis gebeurd. Er is veel kapotgemaakt. Het leven hier is niet meer zo veilig. Maar God is Schepper. Nog steeds. Alles is van Hem. Ik ben van Hem. Jij bent van Hem. Hij laat ons niet los. Hoe zou Hij kunnen. Hij is de Schepper. Hij is erbij.

Als je om je heen kijkt, dan kun je het nog steeds zien. Dwars door alles heen. Gods zorg en aandacht, zijn goedheid, trouw, zijn genade – elke dag gaat de zon weer op in deze wereld waar mensen het goede en mooie dat God geeft kapot maken. Elke dag is er die bevestiging: Ik ben erbij. Ik laat niet los, Ik blijf trouw. Wat er ook mis kan gaan, dit blijft overeind. Omdat God zo heet. Jahwe – Ik ben erbij. Gods naam – machtig op heel de aarde.

God de Schepper – het mag je doen zeggen: altijd veilig in de macht van God.

Verantwoordelijk in Gods naam **dia**

Wat is dan de mens, de sterveling dat u aan hem denkt? Dat beseft die psalmdichter nu. God de Schepper... het maakt je klein als mens. En dat is best wel gezond in de wereld van nu. Even dimmen jij – wie ben jij eigenlijk? Wat is dan de mens?

Maar toch, gaat Psalm 8 verder: *bijna een god gemaakt, gekroond met glans en glorie*. Dat is niet niks. Het is de echo van Genesis 1. De mens, jij, ik, wij allemaal – hoogtepunt van Gods schepping, gemaakt als beeld van Hem. Een geweldige eer – God mogen weerspiegelen. In hoe je hier op aarde bezig bent.

Je mag mooie dingen ontwikkelen, de aarde tot bloei brengen, wonen in het huis bijna alsof het jouw eigen huis is. Leef het maar uit, in alles wat je doet. Je kunt het. God heeft je zo gemaakt. Geweldig als het kan en gebeurt. Dan blijkt het maar weer: de mens toevertrouwd het werk van zijn handen, alles aan zijn voeten gelegd...

Maar je voelt ook aan: dat brengt ook wat met zich mee. Hier, zegt God, de sleutels van het huis, maak er maar iets moois van. Maar wat als jij en ik ons met geweld dat huis toe eigenen, de meubels in elkaar trappen, de tuin verwoesten, elkaar het huis uit vechten...

Als je zegt 'God is Schepper', dan komt daar meteen in mee: Wat doe je dan met je geschapen leven, met de geschapen werkelijkheid, met de mensen om je heen? Voel jij je verantwoordelijk voor dat huis, en wil je er goed voor zorgen? Als je zegt 'God is de Schepper', dan doet het je pijn, hoe we alles naar de knoppen helpen vandaag, en dan wil je er iets *mee* doen, er iets *aan* doen. dat kun je niet aan andere mensen overlaten.

En de mensen om je heen? De dingen gaan vreselijk mis als wij mensen het beeld van God verduisteren. In Braunau am Inn in Oostenrijk werd op 20 april 1889 een jongetje geboren. Ook hij, bijna een god gemaakt, gekroond met glans en glorie. Maar wat heeft hij ermee gedaan in zijn leven? Zijn naam was Adolf Hitler...

En daarom: verantwoordelijk in Gods naam. God roept je ter verantwoording. Zorg jij goed voor mijn huis? Besteed je er net zoveel liefde en aandacht aan als Ik? En mijn mensen – zorg jij voor hén, behandel jij hen net zo waardevol als Ik hen, als Ik jou?

God de Schepper – dat is dus ook: verantwoordelijk in Gods naam.

Hoopvol onderweg **dia**

En nog één ding dan. God is de Schepper. Het wil je zeggen dat er altijd hoop is. Je ziet het bij de profeten van het Oude Testament. Zij spreken het uitgemergelde volkje Israël dat alle hoop verloren heeft, moed in. God laat jullie niet los. Want, staat er dan bij: Ik ben toch God, jullie Schepper, jullie Maker – hoe kan Ik jullie dan aan je lot overlaten? (bv Jes 43). Natuurlijk zet Hij zich voor je in.

Is het altijd fijn en goed leven in die schepping van God? Nee, dat is weg. '*De schepping is ten prooi aan zinloosheid*', lazen we bij Paulus. Er is een vloek over de schepping komen te liggen. Wij zitten er midden in. Midden in een schepping die '*als in barensweeën zucht*

en lijdt'. Wij zuchten zelf ook. Er is lijden, kwaad en onrecht. Het huis ligt er behoorlijk verwoest bij.

Maar er is hoop, zegt Paulus. Hoop, *'omdat de schepping zelf zal worden bevrijd uit de slavernij van de vergankelijkheid en zal delen in de vrijheid en luister die Gods kinderen geschonken wordt'*. Mooie volzin. Wat Paulus zegt: God zal de vloek breken, de glans en de glorie komen terug. Er is dus hoop.

Ik weet niet hoe jij dat hebt, maar ik kan dat goed gebruiken in de wereld van nu. Het gaat best wel slecht op allerlei gebieden. Een vertrouwen in een goede afloop sijpelt weg. Je ziet het soms bij mensen: angst, bezorgdheid. Die schepping van God, deze wereld – wat een afschuwelijke chaos en puinhoop is het geworden. Kunnen wij het veranderen, beter laten worden? Nou, niet echt...

Dan is die hoop verschrikkelijk belangrijk. Die hoop die je bij profeten vindt, en die Paulus benoemt. God zal ons niet uit zijn handen laten vallen. Dat bestaat gewoon niet. Die vloek zal worden gebroken. En weet je waarom? Omdat God de Schepper is, jouw en mijn Schepper, de Schepper van de hele wereld.

En laat dat nou precies het grote verhaal van de Bijbel zijn. Het verhaal van onze wereld, die goed bedoelde schepping van God. Wij maken er een ongelofelijke bende van. We maken het alleen maar erger. En dus zegt God: Dan doe Ik het wel. Ik kom zelf. Ik ruim zelf jullie rotzooi op. Ik ga me in eigen persoon bemoeien met de wederopbouw van het huis. De prijs betaal Ik – het leven van mijn Zoon. En zo ging het: Jezus aan het kruis op Golgotha. Om de vloek te breken. Duidelijker kan God het niet zeggen: Ik ben de Schepper, dus blijf Ik trouw aan mijn schepping, Ik zal haar verlossen. Er is altijd hoop. Kijk maar naar Jezus.

Slot

En zo: God de Schepper. Hoe kan het je helpen om te leven in de wereld van nu? Ik reikte jullie wat dingen aan. Het geeft je op deze platte wereld ruimte voor verwondering. Het mag ervoor zorgen, dat je je altijd veilig kunt weten in de macht van God in je onveilige bestaan. Het geeft je mee dat je hier op deze aarde verantwoordelijk bent in de naam van God in zorg voor schepping en mensen. En het reikt hoop aan, hoop voor onderweg, dankzij Jezus. Omdat God Schepper is.